

## Arrest

**nr. 335 654 van 6 november 2025**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat J. OPSOMMER  
Simon De Paepstraat 19  
9700 OUDENAARDE

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 20 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2024 waarbij het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt verklaard.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 september 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HOUF, die *loco* advocaat J. OPSOMMER verschijnt voor de verzoekende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Indische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) september 1996.

1.2. Verzoeker dient op 21 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 26 maart 2024 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 24 juni 2024 een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt door de commissaris-generaal op 2 augustus 2024 ingetrokken.

1.5. De commissaris-generaal neemt op 9 september 2024 opnieuw een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

#### ***“A. Feitenrelaas***

*U verklaarde een Indische Hindu te zijn, geboren op 15 september 1996 in Ariyalur (Tamil Nadu, India). U studeerde Engels, gebarentaal en American Sign Language. U werkte aan en af als lesgever gebarentaal. Uw vader overleed toen u twaalf jaar oud was. U groeide aldus op met uw moeder en twee zussen, die zich tot op heden zich in India bevinden. U bent als enige in de familie doofstom geboren. Hetgeen uw leven in India bemoeilijkte. U voelde zich vaak uitgesloten en gediscrimineerd door de Indische samenleving die weinig moeite stak in het helpen en/of begrijpen van u. Daarnaast bent u ook homoseksueel. U kwam al op vroege leeftijd tot de ontdekking dat dit uw geaardheid was. Dit was snel geweten in uw omgeving. Zowel binnen uw familie, uw school als de dovengemeenschap. U bent geconfronteerd met jarenlange pesterijen, intimidaties en discriminaties door uw geaardheid. Toen u op uw vijftien jaar betrappt was met een mannelijke schoolgenoot in de schooltoiletten werd u geslagen met een stok. U werd nog een aantal keer tijdens uw schoolperiode fysiek aangevallen. Toen u ouder was werd u eenmalig tegengehouden op de motor door politieagenten. U was onderweg naar een gekende homoseksuele buurt. De politie vond het bizar dat u van zo ver kwam, maakte opmerkingen over uw ‘eventuele homoseksuele geaardheid en contacteerde uw familie. Uw familie bevestigde dat u homoseksueel bent waarop de politie u verplichtten rechtsomkeer te maken en nooit meer terug te keren.*

*U verklaarde het meeste last gehad te hebben in India van de obsessie van uw familie en omgeving met uw geaardheid. Uw moeder zou u teisteren met opmerkingen dat u een vrouw moest vinden en kinderen moest maken. Ze liet u zelf meerdere “Puja” sessies ondergaan, een hindisch godsritueel, als conversie-therapie. Op school en later op de universiteit werd u vaak uitgemaakt en uitgescholden. Men kon tegen u over niets anders spreken dan over uw geaardheid. Niemand wou met u optrekken, u hield er amper vrienden op over en kampte meermaals met suïcidale gedachten.*

*U leerde een Franse man kennen die in Auroville (Tamil Nadu, India) woonde. U kon af en toe bij hem verblijven. Tijdens de Covid-pandemie kon u een langere poos bij hem verblijven. Hetgeen u ademruimte gaf. U zag tevens online dat het in Europa veel gemakkelijker was om als homoseksueel door het leven te gaan. De situatie en het aanhoudende aandringen van uw moeder en zussen om te veranderen gaven u al sinds 2016-2017 het idee om India te verlaten. Dit proces verliep moeizaam, u poogde meermaals een visum te verkrijgen maar pas op 20 mei 2023 kreeg u een Frans visum te pakken.*

*U vloog op 24 mei 2023 van India naar Dubai en vervolgens naar Frankrijk. U verbleef hier een maand om twee verschillende vrienden te bezoeken, in Parijs en in Bordeaux. U ging verder met de auto naar Spanje omdat u er graag op vakantie wou. Daarna bent u teruggekeerd naar Frankrijk voor een rondreis met vrienden. U reisde hierna naar België om hierna nog even op vakantie naar Amsterdam te gaan. U keerde uiteindelijk terug naar België en verzocht hier op 21 augustus 2023 om internationale bescherming.*

*In België ging de wereld voor u open. Mensen behandelen u ondanks uw gehoorproblemen plots respectvol en steken moeite in u te begrijpen. U leerde tevens uw huidige partner, F., kennen. Jullie wonen samen in België.*

*Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: bewijs goed gedrag en zeden (kopie), brief relatie met F. (kopie), brief van uzelf over relatie F. (kopie), brieven van collegae en burens ter ondersteuning (kopie), 10 pagina's van foto's van uzelf (print), identiteitskaart India (kopie), mindervalidenkaart India (kopie), belastingkaart India (kopie), diploma (kopie), documenten St Louis dovencollege (kopie), familiekaart (kopie), overlijdenscertificaat (kopie), klassencertificaat vader (kopie), District employment document (kopie), Covid vaccinatie (kopie), bewijs stages en werk (kopie), geboortecertificaat (kopie), medische certificaten India (kopie), Indisch paspoort (kopie), werkdocumenten België (kopie), tickets volleybal België (kopie), rekeningen en bewijzen verschillende uitstapjes en lessen in België (kopie), CV (kopie), medisch attest van ingreep in België (kopie), visa (kopie) en uw Belgisch attest van immatriculatie (kopie).*

*28 juni 2024 besliste de Commissaris-generaal dat u niet in aanmerking kwam voor internationale bescherming.*

*U ging in beroep tegen deze beslissing en maakte in het kader van uw beroepsprocedure nog bijkomend een mail van een zekere A.S. (kopie) over ter staving van uw verzoek.*

Op 2 augustus 2024 werd de door het Commissariaat-generaal genomen weigeringsbeslissing ingetrokken. Uw verzoek werd vervolgens opnieuw bekeken, rekening houdende met alle elementen en stukken in uw dossier.

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen en medische attesten blijkt dat u doofstom bent (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, medische attesten toegevoegd aan groene farde). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werden er twee gebarentolken ingeschakeld. Bij aanvang werd nagegaan of iedereen elkaar goed verstond. U verklaarde 80% te verstaan van de tolken (CGVS, p. 3). Dit omdat jullie een ander type gebarentaal en/of moedertaal hanteren, een onvermijdelijk gegeven binnen het tolken met doven. Hoe dan ook werd u meegegeven dat u telkens mocht aangeven wanneer het tijdens het persoonlijk onderhoud zou mislopen of indien er stukken zouden zijn die u niet zou verstaan. U haalde zulks nooit aan. Het persoonlijk onderhoud verliep zonder problemen noch klachten. Op het einde verklaarde u alle vragen en de tolken goed verstaan te hebben (CGVS, p. 16). Uw raadsheer stuurde op 4 april 2024 nog aanpassingen door omtrent de notities van het persoonlijk onderhoud. Dit betroffen aanpassingen van schrijfwijzen van steden, het aanvullen van 'vader' bij het doodscertificaat en het corrigeren van typfouten. U verklaarde zelf, en uw raadsheer herhaalde het belang in bovengenoemde mail nogmaals, suïcidaal geweest te zijn in India (CGVS, p. 11). Dient opgemerkt te worden dat dit blote beweringen betreffen die u met geen enkel vorm van medisch of psychisch attest staaft. Hoe dan ook kreeg u de mogelijkheid tijdens het persoonlijk onderhoud pauze in te laten indien dit nodig geweest was voor u (CGVS, p. 2). U riep dit nooit in. Op emotioneel vlak verliep het persoonlijk onderhoud geruisloos. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2024 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er op basis van uw verklaringen en documenten niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Dient vooreerst opgemerkt te worden dat er geen concrete aanleiding was voor uw vertrek uit India. Zo zou u al vanaf 2016 het idee gehad hebben India te verlaten richting Europa. U slaagde hier pas effectief zeven jaar later, in 2023, in. Een visum krijgen was namelijk niet zo evident (CGVS, p. 13). Doorheen de verstreken jaren werkte u ondertussen uw scholing af en ging u aan de slag als leerkracht gebarentaal. U haalde evenwel aan doorheen deze jaren geteisterd te zijn door aanhoudende pesterijen en discriminatie omwille van uw doofheid en uw seksuele geaardheid. Dit betreffen vooreerst blote beweringen. Hoe dan ook blijken er geen zwaarwichtige incidenten plaats gevonden te hebben voor uw vertrek. U beweerde eenmalig geslagen te zijn met een stok toen u vijftien jaar was – dit is 12 jaar voor uw vertrek uit India – nadat de leerkracht u met een andere jongen betrapt heeft in de schooltoiletten. U zou tijdens uw schoolperiode nog drie keer een fysieke aanvaring meegemaakt hebben. Dit betreffen vooreerst weerom blote bewering. Wat er ook van zij blijken deze 'incidenten' hoe dan ook te dateren van meer dan een decennium geleden. U verklaarde zelf na uw schoolperiode nooit meer iets (fysiek) gelijkaardig meegemaakt te hebben en verklaarde hierna enkel geconfronteerd te zijn met verbale pesterijen en intimidaties (CGVS, p. 14).

Later verklaarde u ook eens met de motor tegengehouden geweest te zijn toen u op weg was naar een regio waar homoseksuelen vaak samenkwamen. De politie hield u tegen en belde hierop naar uw familie. Ze vroegen telefonisch wat er mis met u was. Nadat uw familie kennelijk verklaarde dat u homoseksueel en doof bent en dat ze niet meer wisten wat aan te vangen met u, liet de politie u zonder meer gaan met de waarschuwing dat u daar nooit meer mocht terugkeren. Enig verder gevolg werd hieraan niet gegeven en u kende omwille hiervan geen verdere problemen (CGVS, p. 11).

Ondanks dat begrip kan worden opgebracht voor de impact die de discriminerende, bij momenten afwijzende, manier waarop u zou zijn behandeld moet gehad hebben en het feit dat u liever hier in vrijheid zou leven, moet worden opgemerkt dat de door u meegemaakte incidenten niet als voldoende zwaarwichtig kunnen worden beschouwd om te besluiten tot een vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie,

dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verder maakte u in India niets mee. U verklaarde dan wel gepest te worden omwille van uw geaardheid en er maar weinig vrienden aan over gehouden te hebben, blijkt doorheen uw verklaringen echter dat u wel degelijk enkele vrienden had in India (CGVS, p. 11). U verklaarde ook een vriend Alain te hebben, bij wie u tijdens de coronaperiode zelfs enkele weken mocht verblijven en hij was tevens de persoon die u hielp een Frans visum te regelen (CGVS, p. 13). Ook in Europa bleek u menig vrienden te hebben. Zo bent u vrienden gaan bezoeken in Parijs en Bordeaux. Later ging u terug naar Frankrijk om met vrienden een roadtrip te maken (CGVS vragenlijst, vraag 41). Het vermoeden bestaat dan ook dat u een beeld poogt te schetsen van een geïsoleerd leven waarin u niemand had en aanhoudend gepest werd, wat echter niet strookt met de realiteit.

U verklaarde ook omwille van uw doofheid in de Indiase maatschappij onophoudelijk gediscrimineerd te zijn (CGVS, p. 8; p. 12). Hoe dan ook blijkt uit uw eigen verklaringen en voorgelegde documenten dat u toegang kreeg tot alle fundamentele basisvoorzieningen zoals onderwijs, scholing en werk. U werkte uw school af, vervulde hogere studies (die gericht waren op doofstomme personen) en u werkte als leerkracht 'gebarentaal'. Dit wijst er uitdrukkelijk op dat er binnen de Indische samenleving wel degelijk aandacht is voor en de nodige inspanningen geleverd worden om mensen met deze beperking bij te staan en te integreren binnen de maatschappij. Dient voorts te worden opgemerkt dat uw problemen met uw familie, namelijk dat zij uw geaardheid niet aanvaardden en u verplicht zouden hebben tot conversietherapie (CGVS, p. 16), van louter intrafamiliale aard zijn en als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Blijkt bovendien dat de problemen zich beperkten tot aanhoudende opmerkingen over uw geaardheid en smeekbedes dat u een vrouw zou zoeken. Dat u door uw moeder verplicht zou geweest zijn om aan conversietherapie te doen, los van het feit dat dit een blote bewering van uw kant betreft, volstaat ook geenszins om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Ondanks dat deze therapie voor uw moeder / uw familie niet het gewenste resultaat teweegbracht, bleef zij u wel altijd vragen om terug te keren naar huis wanneer u aangaf dat u er genoeg van had en vertrok. U bleef tot aan uw vertrek uit India altijd woonachtig bij uw moeder en zussen. U woonde dan wel tijdelijk bij uw vriend Alain in Auroville, u verklaarde zelf op een gegeven moment teruggegaan te zijn naar uw moeder thuis. "Het blijft mijn moeder he" zo verklaarde u (CGVS, p. 12). U heeft tot op heden nog steeds maandelijks contact met uw moeder en ook met uw zussen heeft u sporadisch contact. U wilt uw zussen verder niet contacteren omdat u bang bent dat ze naar Europa willen komen. U bent hier nu op uw gemak en heeft hier geen mentale ruimte voor (CGVS, p. 8). U verklaarde op zich met uw moeder een goede band te hebben, los van haar mening over uw geaardheid (CGVS, p. 8). De problemen die u zou gekend hebben met uw familie volstaan dan ook geenszins om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Bovendien bent u een volwassen jongeman en u werkte in India. U reisde hier bovendien in uw eentje rond in Europa en toonde aldus een grote zelfredzaamheid, dit ondanks uw beperking. Dat u dan niet de mogelijkheid zou hebben u in India eventueel elders, weg van de aangehaalde opmerkingen en druk uitgeoefend door uw familie, te kunnen vestigen toont u geenszins aan.

Dat uw raadsheer op 4 april 2024 een mail stuurde met bewijs dat conversie-therapie toegepast wordt in India en blijvende mentale gevolgen kan hebben op een persoon kan voorgaande ook niet ombuigen. Zoals gesteld blijkt u hierover enkel blote beweringen afgelegd te hebben zonder enige vorm van concreet bewijs dienaangaande. Dit terzijde, dat conversie-therapie inderdaad bestaat in India en blijvende mentale gevolgen kan hebben op een persoon, wordt op zich door de Commissaris-generaal niet betwist, doch dit volstaat geenszins om te besluiten dat ook u deze therapie moest volgen, laat staan omwille hiervan (nog steeds) mentale problemen kent. U verklaarde zelf uitdrukkelijk hier niet bij een psycholoog te gaan. U voelt zich goed hier, kalm (CGVS p. 14). U toont hiermee dan ook zelf aan dat, zelfs al zou het vaststaan dat u in het verleden, voor uw komst hier, mentale problemen zou gehad hebben, thans nog steeds te kampen heeft met 'blijvende mentale gevolgen'.

Ook het volgende trekt de ernst van uw vrees volledig in twijfel. Zo zou u aangekomen zijn in Europa en vooraleer u een verzoek voor internationale bescherming indiende, besloot u enkele maanden te genieten van uw periode hier. U begon met bezoeken aan vrienden in Parijs en Bordeaux. U verbleef een maand in Frankrijk alvorens met de auto naar Spanje te gaan omdat u er graag op vakantie wou. Daarna bent u teruggekeerd naar Frankrijk voor een rondreis met vrienden. U kwam hierna naar België om vervolgens nog even op vakantie naar Amsterdam te gaan. U keerde dan terug naar België en diende pas een verzoek om internationale bescherming in op 21 augustus 2023 (CGVS vragenlijst, vraag 41). Dit is alles behalve ernstig. Er mag immers verwacht worden dat u, wanneer u uw land ontvlucht omwille van een, zoals u beweert, nood

*aan internationale bescherming, deze zo snel mogelijk zou kenbaar maken en dit in het eerste land waar u aankomt en die u mogelijks deze bescherming zou kunnen bieden.*

*Uw eigen gedragingen en laattijdig verzoek spreken deze beweerde vrees evenwel duidelijk tegen. Uit hetgeen voorafgaat moet worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.*

*Ook de door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande.*

*Uw Indiase identiteitskaart, paspoort, visum, familiekaart, belastingkaart, en geboortecertificaat bevestigen louter uw persoons- en reisgegevens en het feit dat u uw belastingen betaalde in India. Geen van deze elementen staat in voorgaande ter discussie. De mail van A.S., waarvan u een kopie toevoegde aan uw verzoekschrift in het kader van de beroepsprocedure ingediende naar aanleiding van de initiële weigeringsbeslissing van het CGVS, betreft een herhaling van wat u voor het CGVS aanhaalde aangaande uw identiteit, afkomst, het feit dat u een tijd bij hem woonde en de moeilijkheden die u kende met uw familie omwille van uw geaardheid. Los van het feit dat een dergelijke mail geen bewijswaarde kan worden toegekend daar er geen garantie bestaat over de identiteit van de 'schrijver' noch de authenticiteit van hetgeen in de mail vermeld staat, dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat geen van de in de mail aangehaalde feiten in voorgaande beslissing wordt betwist. Voornoemde stukken vermogen dan ook geenszins bovenvermelde appreciatie om te vormen.*

*Alles wat betreft uw werk en scholing (diploma, cv, documenten St Louis, klassen certificaat, district employment document, bewijs stages en werk en uw werkdocumenten van België, bewijs goed gedrag en zeden) tonen aan dat u gestudeerd heeft, uw diploma behaald heeft en zowel in India als in België gewerkt heeft, niet meer niet minder.*

*Het Belgisch attest van immatriculatie betreft louter uw situatie in België en heeft geen uitstaans met de beoordeling van uw situatie in India, het land ten aanzien waarvan uw vrees moet worden beoordeeld.*

*Wat betreft de medische documenten van zowel India als België wordt vastgesteld dat deze uw beperking – u bent doofstom – betreffen en bevestigen, aantonen dat u gevaccineerd bent en in België een kleine medische ingreep heeft laten doen. Geen van deze zaken staat niet ter discussie. Dit geldt ook voor het overlijdensattest van uw vader wat louter diens overlijden betreft, niets meer en niets minder, en voor het overige geen enkel uitstaans heeft met u noch uw situatie in India.*

*Alle brieven, foto's en andere documenten, zoals tickets voor de volleybal, die uw relatie en integratie in België aantonen kunnen voorgaande ook niet ombuigen. Hoewel verdienstelijk staat uw integratie in België los van uw vrees voor vervolging in India. Dat u homoseksueel bent en hier een relatie heeft met F. staat op zich ook niet ter discussie. Echter, uit voorgaande blijkt duidelijk dat u geen elementen aanbracht op grond waarvan kan worden besloten dat u, omwille van uw geaardheid, nood heeft aan internationale bescherming.*

*Dat u hier nu een relatie heeft en samenwoont wordt vooralsnog ook niet betwist. Echter betreft dit louter weerom uw situatie in België. Voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van uw situatie hier dient u zich te wenden tot de hiertoe geeigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. Het verzoekschrift**

Verzoeker voert in een eerste en tweede middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, § 1, 50, § 1 en 57/3, § 3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A, 31 en 33 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verschaft telkens een theoretische uiteenzetting omtrent de geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Verzoeker acht de bestreden beslissing verder onzorgvuldig en wijst op volgende elementen:

*“- De stelling in de bestreden beslissing (derde alinea feitenrelaas) dat verzoeker af en toe bij een Franse man in Auroville kon verblijven, terwijl hij in werkelijkheid zo goed als vier jaar bij deze man inwoonde. (stuk 2)*

*- De stelling in het feitenrelaas (vierde alinea feitenrelaas) en het motiveringsgedeelte (vijfde alinea op pagina 3) van de bestreden beslissing dat verzoeker een maand in Frankrijk verbleef om twee verschillende vrienden te bezoeken in Parijs en Bordeaux, terwijl hij in werkelijkheid hierbij de heer SIGRIST vergezelde, die in Parijs zijn vrienden en aansluitend in Bordeaux zijn familie bezocht;*

*- De stelling in het feitenrelaas (vierde alinea feitenrelaas) en het motiveringsgedeelte (vijfde alinea op pagina 3) van de bestreden beslissing dat verzoeker met de auto naar Spanje ging omdat hij er graag op vakantie wou, terwijl hij in werkelijkheid de heer S. vergezelde om aldaar mee vrienden van laatstgenoemde te bezoeken. Van een vakantieverblijf door de verzoeker is geen sprake;*

*- De stelling in het feitenrelaas (vierde alinea feitenrelaas) en het motiveringsgedeelte (vijfde alinea op pagina 3) van de bestreden beslissing dat verzoeker op vakantie naar Amsterdam was gegaan alvorens op 21 augustus 2023 het voorliggend verzoek om internationale bescherming in te dienen, terwijl hij in werkelijkheid samen zijn nieuwe kennis uit België in één dag op en af naar Amsterdam ging. Van een vakantieverblijf is aldus wederom geen sprake.”*

Verzoeker benadrukt het e-mailbericht van zijn raadsman aan het CGVS, waarin werd ingegaan op de conversie therapie en het verzoek tot een bijkomende gehoor.

Verzoeker gaat in op zijn uitstappen doorheen Europa en tracht uit te klaren waarom deze geen vakanties waren om “te genieten” van zijn periode in Europa. Hij benadrukt verder dat hij in het bezit was van een visum, zodat er geen noodzaak was om vroeger internationale bescherming in te roepen.

Verzoeker herhaalt dat hij in India dreigt te worden gediscrimineerd, zonder dat hij beroep kan doen op de nationale autoriteiten. Hij stelt dat er sprake is van een repressief en vijandig maatschappelijk klimaat tegenover de homoseksuele geaardheid. De spontaan gegeven verklaringen en stukken zijn consistent, zo stelt verzoeker. Hij meent dat is voldaan aan het voordeel van de twijfel.

Verzoeker stelt dat het kennelijk ongegrond verklaren van een verzoek om internationale bescherming vooral aan de orde is als een aanvrager zelf geen medewerking verleent aan het onderzoek, wat *in casu* niet het geval is.

Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende overtuigingsstukken toe:

*“2. Verklaring A.S.;*

*3. E-mailbericht raadsman verzoeker aan CGVS d.d. 4 april 2024;*

*4. Verzoekschrift strekkende tot nietigverklaring d.d. 11 juli 2024;*

*5. Beslissing tot intrekking d.d. 01 augustus 2024.”*

### 3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier

die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt verklaard, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. Wat betreft de bijzondere steunmaatregelen, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: “*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen en medische attesten blijkt dat u doofstom bent (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, medische attesten toegevoegd aan groene farde). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werden er twee gebarentolken ingeschakeld. Bij aanvang werd nagegaan of iedereen elkaar goed verstond. U verklaarde 80% te verstaan van de tolken (CGVS, p. 3). Dit omdat jullie een ander type gebarentaal en/of moedertaal hanteren, een onvermijdelijk gegeven binnen het tolken met doven. Hoe dan ook werd u meegegeven dat u telkens mocht aangeven wanneer het tijdens het persoonlijk onderhoud zou mislopen of indien er stukken zouden zijn die u niet zou verstaan. U haalde zulks nooit aan. Het persoonlijk onderhoud verliep zonder problemen noch klachten. Op het einde verklaarde u alle vragen en de tolken goed verstaan te hebben (CGVS, p. 16). Uw raadsheer stuurde op 4 april 2024 nog aanpassingen door omtrent de notities van het persoonlijk onderhoud. Dit betroffen aanpassingen van schrijfwijzen van steden, het aanvullen van ‘vader’ bij het doodscertificaat en het corrigeren van typfouten. U verklaarde zelf, en uw raadsheer herhaalde het belang in bovengenoemde mail nogmaals, suïcidaal geweest te zijn in India (CGVS, p. 11). Dient opgemerkt te worden dat dit blote beweringen betreffen die u met geen enkel vorm van medisch of psychisch attest staft. Hoe dan ook kreeg u de mogelijkheid tijdens het persoonlijk onderhoud pauze in te laten indien dit nodig geweest was voor u (CGVS, p. 2). U riep dit nooit in. Op emotioneel vlak verliep het persoonlijk onderhoud geruisloos. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Verzoeker brengt geen elementen aan die toelaten deze beoordeling – die door de Raad wordt bijgetreden – te doorprikken.*

#### 4. De beoordeling

4.1. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).*”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt werd zijn verzoek om internationale bescherming aldus niet kennelijk ongegrond verklaard vanwege een gebrekkige medewerking langs zijn kant, doch wel omdat zijn land van herkomst figureert op de lijst van veilige landen van herkomst. India werd bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, vastgesteld als veilig land van herkomst. Voorheen was India reeds bij koninklijk besluit van 14 januari 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet als veilig land van herkomst vastgesteld. Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

4.2. Na grondige lezing van het dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt terdege en afdoende gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

#### 4.3. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Na een zorgvuldige analyse treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat verzoekers profiel als doofstom persoon die homoseksueel is, geen aanleiding geeft tot een nood aan internationale bescherming. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op de volgende pertinente overwegingen:

(a) verzoeker geen concrete aanleiding heeft aangedragen voor zijn vertrek, waarbij (i) verzoeker verklaarde al vanaf 2016 het idee te hebben gehad om India te verlaten richting Europa; (ii) verzoeker hier slechts zeven jaar later in slaagde, omdat het niet gemakkelijk is een visum te krijgen; (iii) verzoeker intussen zijn scholing afwerkte en aan de slag ging als leerkracht gebarentaal; (iv) verzoeker verklaarde dat hij doorheen de jaren werd gesteund door pesterijen en discriminatie vanwege zijn doofheid en seksuele geaardheid, maar hij geen zwaarwichtige incidenten aanhaalt voor het vertrek; (v) verzoeker verklaarde dat hij na zijn schoolperiode nooit meer werd geconfronteerd met iets (fysiek) gelijkaardigs, als het incident tijdens zijn schoolperiode toen hij vijftien jaar was, en verklaarde hierna enkel te zijn geconfronteerd met verbale pesterijen en intimidaties;

(b) verzoeker verklaarde dat hij ooit eens met de motor werd tegengehouden door de politie, omdat hij op weg was naar een regio waar vele homoseksuelen samenkwamen, doch tevens dat de politie hem zonder meer weer liet gaan met een waarschuwing dat hij daar niet meer mocht terugkeren;

(c) hoewel er begrip kan worden opgebracht voor de impact die de discriminatie, bij momenten afwijzende, manier waarop verzoeker zou zijn behandeld, moet hebben gehad en het feit dat hij liever hier in vrijheid zou leven, moet worden opgemerkt dat de door hem aangehaalde incidenten niet als voldoende zwaarwichtig kunnen worden beschouwd om te besluiten tot een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade;

(d) verzoeker verklaarde verder niets te hebben meegemaakt in India, waarbij hij weliswaar verklaart dat hij er maar weinig vrienden had, doch uit zijn verklaringen blijkt dat hij wel degelijke enkele vrienden had in India, waaronder A., bij wie hij tijdens de coronaperiode enkele weken kon verblijven en die hem hielp een Frans visum te regelen, en eveneens vrienden in Europa, wat erop wijst dat verzoeker poogt een beeld te schetsen van een geïsoleerd leven waarin hij niemand had en aanhoudend gepest werd, wat niet strookt met de realiteit;

(e) verzoeker verklaart dat hij omwille van zijn doofheid in de Indiase maatschappij onophoudelijk gediscrimineerd werd, doch uit zijn eigen verklaringen en documenten blijkt dat hij toegang kreeg tot alle fundamentele basisvoorzieningen zoals onderwijs, scholing en werk;

(f) verzoekers voorgehouden problemen met zijn familie, die zijn geaardheid niet kunnen aanvaarden en hem verplicht zouden hebben conversietherapie te ondergaan, zijn louter intra-familiaal van aard, waarbij (i) de problemen zich beperkten tot aanhoudende opmerkingen en smeekbedes dat hij een vrouw zou zoeken; (ii) de verklaring dat hij door zijn moeder werd verplicht conversietherapie te volgen is een louter blote bewering; (iii) verzoekers moeder hem altijd bleef vragen om terug te keren naar huis wanneer verzoeker aangaf dat hij er genoeg van had en vertrok; (iv) verzoeker tot zijn vertrek uit India altijd woonachtig was bij zijn moeder en zussen; (v) verzoeker weliswaar tijdelijk bij zijn vriend A. verbleef, doch op een gegeven punt

terugkeerde naar zijn moeder thuis, omdat *“het mijn moeder [blijft]”*; (vi) verzoeker tot op heden nog steeds maandelijks contact heeft met zijn moeder en ook sporadisch contact heeft met zijn zussen; (vii) verzoeker zelf zijn zussen niet wilt contacteren omdat hij bang is dat zij naar Europa willen komen; (viii) verzoeker verklaart een goede band te hebben met zijn moeder, ondanks haar mening over zijn geaardheid; (g) verzoeker is een volwassen jongeman die werkte in India en rondreisde in Europa, zodat hij een grote zelfredzaamheid toont, ondanks zijn beperking, waarbij hij dan ook niet aantoont dat hij niet in staat zou zijn om zich elders in India te vestigen, weg van de aangehaalde opmerkingen en druk van zijn familie; (h) de door verzoekers raadsman overgemaakte mail met bewijs dat conversietherapie wordt toegepast in India kan de beoordeling niet ombuigen, waarbij (i) verzoeker hierover enkel blote beweringen aflegt, zonder enig concreet bewijs en (ii) de commissaris-generaal niet betwist dat dergelijke therapie voorkomt in India en blijvende mentale gevolgen kan hebben, doch dit niet volstaat om te besluiten dat ook verzoeker deze therapie moest volgen, laat staan dat hij hiervan nog steeds mentale gevolgen kent, waarbij verzoeker verklaart hier niet bij een psycholoog te gaan en zich goed en kalm te voelen; (i) verzoeker maakte bij zijn aankomst in Europa eerst nog enkele uitstappen naar Frankrijk, Spanje en Nederland, alvorens in België internationale bescherming aan te vragen, wat de ernst van zijn vrees volledig in twijfel trekt.

4.3.2. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt echter vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.3.3. Verzoeker benadrukt dat zijn raadsman op het einde van het persoonlijk onderhoud nog bijkomende vragen opwierp en tevens een e-mailbericht aan de commissaris-generaal heeft overgemaakt met de vraag om een bijkomend onderhoud te organiseren met betrekking tot de conversietherapie. De Raad moet evenwel opmerken dat de enkele omstandigheid dat de commissaris-generaal geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek om een bijkomend onderhoud te organiseren niet impliceert dat hij onzorgvuldig zou hebben opgetreden of zou zijn tekortgeschoten in zijn verplichting om een gedegen onderzoek van verzoekers zaak te voeren. Evenmin rust er op de commissaris-generaal een verplichting om te motiveren waarom hij geen bijkomend persoonlijk onderhoud organiseert. De Raad onderstreept verder dat de commissaris-generaal in zijn beslissing wel degelijk rekening heeft gehouden met de opgeworpen praktijk van conversietherapie. Zo kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Dient voorts te worden opgemerkt dat uw problemen met uw familie, namelijk dat zij uw geaardheid niet aanvaarden en u verplicht zouden hebben tot conversietherapie (CGVS, p. 16), van louter intrafamiliale aard zijn en als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Blijkt bovendien dat de problemen zich beperkten tot aanhoudende opmerkingen over uw geaardheid en smeekbedes dat u een vrouw zou zoeken. Dat u door uw moeder verplicht zou geweest zijn om aan conversietherapie te doen, los van het feit dat dit een blote bewering van uw kant betreft, volstaat ook geenszins om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Ondanks dat deze therapie voor uw moeder / uw familie niet het gewenste resultaat teweegbracht, bleef zij u wel altijd vragen om terug te keren naar huis wanneer u aangaf dat u er genoeg van had en vertrok. U bleef tot aan uw vertrek uit India altijd woonachtig bij uw moeder en zussen. U woonde dan wel tijdelijk bij uw vriend A. in Auroville, u verklaarde zelf op een gegeven moment teruggegaan te zijn naar uw moeder thuis. “Het blijft mijn moeder he” zo verklaarde u (CGVS, p. 12). U heeft tot op heden nog steeds maandelijks contact met uw moeder en ook met uw zussen heeft u sporadisch contact. U wilt uw zussen verder niet contacteren omdat u bang bent dat ze naar Europa willen komen. U bent hier nu op uw gemak en heeft hier geen mentale ruimte voor (CGVS, p. 8). U verklaarde op zich met uw moeder een goede band te hebben, los van haar mening over uw geaardheid (CGVS, p. 8). De problemen die u zou gekend hebben met uw familie volstaan dan ook geenszins om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.*

*Bovendien bent u een volwassen jongeman en u werkte in India. U reisde hier bovendien in uw eentje rond in Europa en toonde aldus een grote zelfredzaamheid, dit ondanks uw beperking. Dat u dan niet de mogelijkheid zou hebben u in India eventueel elders, weg van de aangehaalde opmerkingen en druk uitgeoefend door uw familie, te kunnen vestigen toont u geenszins aan.*

*Dat uw raadsheer op 4 april 2024 een mail stuurde met bewijs dat conversie-therapie toegepast wordt in India en blijvende mentale gevolgen kan hebben op een persoon kan voorgaande ook niet ombuigen. Zoals gesteld blijkt u hierover enkel blote beweringen afgelegd te hebben zonder enige vorm van concreet bewijs dienaangaande. Dit terzijde, dat conversie-therapie inderdaad bestaat in India en blijvende mentale gevolgen kan hebben op een persoon, wordt op zich door de Commissaris-generaal niet betwist, doch dit volstaat geenszins om te besluiten dat ook u deze therapie moest volgen, laat staan omwille hiervan (nog steeds) mentale problemen kent. U verklaarde zelf uitdrukkelijk hier niet bij een psycholoog te gaan. U voelt zich goed hier, kalm (CGVS p. 14). U toont hiermee dan ook zelf aan dat, zelfs al zou het vaststaan dat u in het*

*verleden, voor uw komst hier, mentale problemen zou gehad hebben, thans nog steeds te kampen heeft met 'blijvende mentale gevolgen'*

Deze beoordeling is pertinent en wordt door de Raad bijgetreden. De Raad kan ook enkel vaststellen dat verzoeker blijft steken in verwijten dat hem geen bijkomende vragen werden gesteld, doch dat hij in gebreke blijft te concretiseren welke bijkomende informatie hij had kunnen verstrekken. Louter volledigheidshalve wijst de Raad er ook op dat verzoeker met zijn advocaat heeft afgesproken om niet aanwezig te zijn op de terechtzitting, zonder hiertoe een verdere reden aan te geven. Verzoeker gaat verder niet concreet in op de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van de conversietherapie, zodat hij deze beoordeling ook niet aan het wankelen brengt. Verzoeker geeft weliswaar aan dat hij niet enkel af en toe bij zijn vriend A. in Auroville kon verblijven, maar er in werkelijkheid zo goed als vier jaar inwoonde. Hij verwijst hiervoor naar een verklaring van A., die hij nogmaals bij zijn verzoekschrift voegt. In deze moet de Raad vooreerst vaststellen dat het gevoegde stuk slechts een kopie van een ongedateerd e-mailbericht betreft. De Raad onderstreept dat de authenticiteit en de herkomst van een dergelijke kopie van een e-mailbericht niet kan worden nagegaan, aangezien dergelijks gemakkelijk manipuleerbaar is en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kan zijn opgemaakt. Er kan derhalve slechts uiterst beperkte bewijswaarde worden gehecht aan deze verklaring, die bovendien duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft. Alleszins wijst de Raad erop dat verzoeker zelf uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij tot tweemaal toe vrijwillig terugkeerde naar zijn familie, omdat *"het mijn mama [blijft]"* en *"mijn familie is mijn familie"* (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 12). Er kan derhalve niet worden vastgesteld dat verzoeker onafgebroken bij zijn vriend A. verbleef. Verder wijst de Raad erop dat in voormelde verklaring ook wordt aangegeven dat Auroville een plaats is waar verzoeker kon integreren zonder sociale druk gerelateerd aan zijn seksuele geaardheid. Zoals de commissaris-generaal terecht aanstipte is verzoeker een volwassen jongeman die werkte en die ondanks zijn beperking een grote zelfredzaamheid toont, zodat verzoeker niet aantoonde waarom hij zich niet zou kunnen vestigen in bijvoorbeeld Auroville om aan de druk van zijn familie te ontsnappen. De blote bewering in de neergelegde verklaring dat al het werk in Auroville vrijwillig en onbetaald is, vindt geen steun in verzoekers eigen verklaringen waaruit blijkt dat hij wel degelijk geld ontving voor zijn werk (zie NPO, p. 4 en 15).

4.3.4. Verzoeker herhaalt dat hij door de combinatie van zijn beperking en geaardheid wordt gediscrimineerd en dat hij door een negatieve ervaring met de politie leerde dat hij geen beroep kan doen op de autoriteiten voor bescherming. Hij geeft aan dat hij doorheen zijn verklaringen een repressief en vijandig maatschappelijk klimaat tegenover de homoseksuele geaardheid heeft beschreven. Door het louter herhalen van zijn verklaringen, brengt verzoeker evenwel niets dienstig in tegen de pertinente overwegingen dat: *"Dient vooreerst opgemerkt te worden dat er geen concrete aanleiding was voor uw vertrek uit India. Zo zou u al vanaf 2016 het idee gehad hebben India te verlaten richting Europa. U slaagde hier pas effectief zeven jaar later, in 2023, in. Een visum krijgen was namelijk niet zo evident (CGVS, p. 13). Doorheen de verstreken jaren werkte u ondertussen uw scholing af en ging u aan de slag als leerkracht gebarentaal. U haalde evenwel aan doorheen deze jaren geteisterd te zijn door aanhoudende pesterijen en discriminatie omwille van uw doofheid en uw seksuele geaardheid. Dit betreffen vooreerst blote beweringen. Hoe dan ook blijken er geen zwaarwichtige incidenten plaats gevonden te hebben voor uw vertrek. U beweerde eenmalig geslagen te zijn met een stok toen u vijftien jaar was – dit is 12 jaar voor uw vertrek uit India - nadat de leerkracht u met een andere jongen betrapt heeft in de schooltoiletten. U zou tijdens uw schoolperiode nog drie keer een fysieke aanvaring meegemaakt hebben. Dit betreffen vooreerst weerom blote bewering. Wat er ook van zij blijken deze 'incidenten' hoe dan ook te dateren van meer dan een decennium geleden. U verklaarde zelf na uw schoolperiode nooit meer iets (fysiek) gelijkaardig meegemaakt te hebben en verklaarde hierna enkel geconfronteerd te zijn met verbale pesterijen en intimidaties (CGVS, p. 14).*

*Later verklaarde u ook eens met de motor tegengehouden geweest te zijn toen u op weg was naar een regio waar homoseksuelen vaak samenkwamen. De politie hield u tegen en belde hierop naar uw familie. Ze vroegen telefonisch wat er mis met u was. Nadat uw familie kennelijk verklaarde dat u homoseksueel en doof bent en dat ze niet meer wisten wat aan te vangen met u, liet de politie u zonder meer gaan met de waarschuwing dat u daar nooit meer mocht terugkeren. Enig verder gevolg werd hieraan niet gegeven en u kende omwille hiervan geen verdere problemen (CGVS, p. 11).*

*Ondanks dat begrip kan worden opgebracht voor de impact die de discriminerende, bij momenten afwijzende, manier waarop u zou zijn behandeld moet gehad hebben en het feit dat u liever hier in vrijheid zou leven, moet worden opgemerkt dat de door u meegemaakte incidenten niet als voldoende zwaarwichtig kunnen worden beschouwd om te besluiten tot een vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Verder maakte u in India niets mee. U verklaarde dan wel gepest te worden omwille van uw geaardheid en er maar weinig vrienden aan over gehouden te hebben, blijkt doorheen uw verklaringen echter dat u wel degelijk enkele vrienden had in India (CGVS, p. 11). U verklaarde ook een vriend A. te hebben, bij wie u tijdens de coronaperiode zelfs enkele weken mocht verblijven en hij was tevens de persoon die u hielp een Frans visum te regelen (CGVS, p. 13). Ook in Europa bleek u menig vrienden te hebben.(...). Het vermoeden bestaat dan ook dat u een beeld poogt te schetsen van een geïsoleerd leven waarin u niemand had en aanhoudend gepest werd, wat echter niet strookt met de realiteit.*

*U verklaarde ook omwille van uw doofheid in de Indiase maatschappij onophoudelijk gediscrimineerd te zijn (CGVS, p. 8; p. 12). Hoe dan ook blijkt uit uw eigen verklaringen en voorgelegde documenten dat u toegang kreeg tot alle fundamentele basisvoorzieningen zoals onderwijs, scholing en werk. U werkte uw school af, vervulde hogere studies (die gericht waren op doofstomme personen) en u werkte als leerkracht 'gebarentaal'. Dit wijst er uitdrukkelijk op dat er binnen de Indische samenleving wel degelijk aandacht is voor en de nodige inspanningen geleverd worden om mensen met deze beperking bij te staan en te integreren binnen de maatschappij."*

Ook de Raad wenst de impact van de discriminerende en afwijzende houding van, onder meer, zijn naaste familieleden niet te bagatelliseren. Evenwel moet worden vastgesteld dat verzoeker geen elementen aandraagt, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat een reëel vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus, dient te koesteren. Verzoeker benadrukt zijn profiel als doofstom persoon met een homoseksuele geaardheid, doch dit profiel werd door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing genoegzaam in rekening gebracht en er werd concreet gemotiveerd waarom het geschetste profiel niet volstaat om een beschermingsnood aannemelijk te maken, rekening houdend met de concrete en individuele elementen van verzoekers dossier.

4.3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten, treedt de Raad de hiervan door de commissaris-generaal gedane beoordeling – die op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing kan worden gelezen – bij. Verzoeker laat deze beoordeling onbesproken. In zoverre verzoeker in België wenst te verblijven op grond van zijn samenwonen en relatie met F. staat het hem vrij hiervoor de geëigende verblijfsprocedures, met name gezinshereniging of een machtiging tot verblijf, te volgen. Waar verzoeker nog aangeeft dat hij dreigt een bevel om het grondgebied te verlaten te krijgen en dus te moeten terugkeren naar India, wijst de Raad erop dat huidig beroep is beperkt tot de procedure om internationale bescherming.

4.3.6. Rekening houdend met het voorgaande, dient te worden vastgesteld dat verzoeker er niet in is geslaagd zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Wat betreft de motieven in de bestreden beslissing aangaande zijn laattijdig indienen van een verzoek om internationale bescherming en zijn bezoeken aan andere Europese landen, acht de Raad deze motieven overtuigend, zodat een verder onderzoek hiervan zich niet opdringt. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

#### 4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*. De Raad stelt vast dat verzoekster niet aantoonde dat er in India actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het rechtsplegingsdossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

4.4.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar India een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de

commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

4.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van tolken die gebarentaal machtig zijn. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES